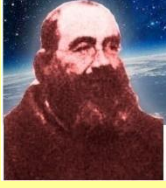

Jakob Lorber Bulletin

Internationaal

Datum: 15-01-2025, nummer 118

Vrienden van de Jezus-Openbaring, zoals geopenbaard door de schrijfknecht en profeet Jakob Lorber en Gottfried Mayerhofer, voelen zich verbonden met alle mensen wereldwijd als schepselen en kinderen van één en dezelfde hemelse Vader. Deze Vader, die Zich ongeveer 2000 jaar geleden belichaamde in Jezus Christus, trad op als Verlosser en Leraar vanaf zijn dertigste levensjaar gedurende een periode van drie jaar.

De geestelijke vrienden van deze Goddelijke Openbaring erkennen in deze eeuwigdurende boodschap een hernieuwde en verheven uiting van het Woord van God, zoals ook verwoord in het Bijbelse evangelie van Johannes. Zij streven naar een vreugdevolle en wereldwijde uitwisseling van inzichten en ervaringen rondom deze openbaring.

ZELFBESCHOUWING - ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

In dit bulletin:

Wat is liefde? (deel 1 van 3)

Zelfbeschouwing - zelfonderzoek

contacten - nieuws – reacties

www.neueoffenbarungen.de

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

Wat is liefde? (deel 1 van 3)

We hebben eerder een thema aan **LIEFDE** gewijd. Ditmaal wordt dit onderwerp opnieuw vanuit andere invalshoeken belicht, waarbij diverse geestelijke perspectieven worden gebruikt, waaronder die van Mayerhofer/Lorber en Swedenborg, naast de Bijbelse grondslag.

Het boek 'Liefde als Grondwet' van Mayerhofer biedt een diepgaande geestelijke visie waarin liefde wordt gepresenteerd als de ultieme wet die het leven en de schepping bestuurt. Liefde is de kern van God de Vader en de scheppende kracht die alles onderhoudt. Het is de basis van alle wetten in het universum en de enige werkelijke kracht die alles in harmonie brengt.

De mens heeft vrije wil gekregen om bewust voor liefde te kiezen, wat leidt tot geestelijke groei en een diepere verbinding met God. Het verkeerd gebruiken van deze vrije wil, door egoïsme en haat, veroorzaakt innerlijke en uiterlijke disharmonie. Liefde vraagt om concrete toepassing in het dagelijks leven, zoals het liefhebben van zowel God als medemensen, ongeacht hun tekortkomingen.

Praktische liefde manifesteert zich in dienstbaarheid, mededogen, vergeving en onbaatzuchtigheid. Egoïsme, de grootste vijand van liefde, scheidt de mens van God

en anderen, terwijl onbaatzuchtige liefde de weg vrijmaakt naar innerlijke bevrijding en eenheid met de goddelijke harmonie. Liefde heeft de kracht om negatieve emoties en conflicten te overwinnen, en brengt vrede zowel in het individu als in de wereld. Het is de sleutel tot geestelijke vervulling en het eeuwige leven, waarbij het volgen van Gods liefdevolle voorbeeld leidt tot een leven van harmonie en verbondenheid.

Aan het einde van het leven wordt de mens beoordeeld op de mate waarin hij liefde in daden heeft omgezet, niet op kennis of prestaties. Zo roept het boek op tot een innerlijke transformatie, waarbij liefde de grondslag vormt van elke gedachte, handeling en relatie.

Nu we de kern van dit boek waarschijnlijk hebben doorgrond, richten we onze aandacht op de kenmerkende woorden van de Heer in dit leerzame Werk. Liefde en het hart gaan met elkaar samen of hebben een directe verbinding met elkaar. Maar echte liefde heeft niets te maken met zinnelijke of geslachtelijke liefde.

De Heer liet Mayerhofer schrijven: *‘Zoals jullie die geslachtelijke liefde op jullie aarde kennen en bedrijven maar helaas wordt deze maar al te zeer misverstaan en misbruikt. Niet deze liefde, zoals die bij jullie algemeen gangbaar is, moet de inhoud van deze boodschap zijn, maar Ik, die liefde Zelf vertegenwoordigt, die Mijn Ik uitmaakt, is de grondtoon van de hele schepping, waar alle wetten van het universum op berusten.’*

‘Een wetgever moet zijn, die alles zo heeft geregeld. De wetten zijn van goddelijke aard, het oordeel daarover is van menselijke oorsprong.’

Alle ontwikkelingen gaan volgens dit hoofdstuk stap naar stap, dus een geleidelijke overgang van niveau naar niveau, weliswaar niet plotseling met geweld. Dit is de verschijning van de liefde, de zachtmoedigheid. Iedere overgang gaat meestal geleidelijk, ook bij een sterfproces.

Zachtmoedigheid is een grondbeginsel van de liefde. *‘Hoe bij het inslapen, zelfs bij de dood een zelfbewust mens langzaam naar het geestenrijk wordt geleid, waar hij zijn levensloop als geest zal beginnen.’*

‘Liefde heeft ook de eigenschap van bestendigheid...Mijn liefde schiep werelden en wezens, maar niet om over hen te heersen...om van die wezens hun eigen liefde...weer terug te ontvangen.’ Liefde wil dus wederliefde. Als een mens zich vergist in zijn levenswandel kan en moet het zijn eigen WAARDIGHEID zelfstandig terugwinnen. *“Niemand is beter dan iemand anders, voor wie door geboorte en omstandigheden, een ondergeschikte positie is ingeruimd!”*

“Alle mensen zijn broeders en zusters! Liefde wil alleen maar gelukkig maken en nooit te schande maken, ook al zou ze het recht daartoe hebben!” Heb ook jullie vijanden lief. Geef je naaste, dus ook je vijand, het goede. De Heer zegr

dat we er steeds op bedacht moeten zijn om goed te doen, het lijden van iemand te verzachten, te troosten en te helpen. Onze liefde moet graad na graad naar de Heer omhoogstijgen, om onze eigen geest en ziel te veredelen.

“Het is alleen de innigheid van die liefde, die jullie moeite kost om vast te houden, omdat steeds aardse sociale omstandigheden jullie geestelijke blik vertroebelen.” Verder wordt hier gezegd: *”De mens, zoals Ik hem schiep, was heel anders dan zoals jullie nu zijn; de hele natuur gehoorzaamde hem (Adam) en hij kende enkel de heerschappij van de liefde, en haat moest ver van hem blijven.”*

”Wees tegenover dieren even zachtmoedig en geduldig als tegenover jullie naasten!”

We willen toch waardige burgers van Zijn geestelijke wereld worden en ook om Zijn kinderen te worden. De Heer zegt daarover dat dit laatste niet zo gemakkelijk wordt verkregen als wij menen te denken. Hiervoor zijn opofferingsgezindheid en een groot menselijkheidsgevoel nodig. Om een kind van de Heer te worden, daarover staat geschreven: *”Voordat Ik echter iemand die titel verleen, moet hij toch op zijn minst voor een deel Mijn eigenschappen nastreven en zich die eigen maken, zoveel hem tijdens zijn korte levensreis maar mogelijk is...”*

”Het zijn wetten van de liefde, die jullie mensen edeler maken... Wie daartegenover in gebreke blijft, straft alleen zichzelf, doordat hij het voortgaan voor zichzelf zwaarder maakt en in omstandigheden terechtkomt die niet altijd de prettigste zijn.” (bron: 1^e hoofdstuk: Liefde als grondwet)

Liefde roept wederliefde op

De Heer zegt: *”Nu Mijn tweede komst nabij is, doe Ik Mij weer kennen door Mijn dienstknechten en dienstmaagden, door Mijn schrijvers en sprekers, om hun opnieuw Mijn liefde voor de mensen te openbaren, hen te sturen en te leiden, opdat ze de weg, het doel en hun geestelijke opgave als mens niet te verzuimen.”*¹

De Heer zegt: *”In ieder atoom ligt een liefdesademtocht van Mijn goddelijked Ik verborgen, die ook wacht op zijn verdere ontwikkeling volgens de wetten der liefde en iedere vonk liefde kan zijn kringloop voltooien.”*

¹ De Heer zal met deze opmerking waarlijk spoedig terugkomen op deze aarde en in ons midden zijn. Hij zal terugkomen als de CHRISTUS en zelfs hier en daar Zich persoonlijk kenbaar maken.

”Ook al heeft de mens op zijn levensweg bitter leed en veel strijd te verduren, dan mag hij die niet puur als gevolgen van zijn aardse, sociale omstandigheden opvatten, maar hij moet ze beschouwen als noodzakelijke dingen ten behoeve van zijn scholing voor een hoger leven, waarbij eerst de veryoekingen van een materiële wereld overwonnen moeten zijn, voordat het geestelijke in zijn gehele belang bevat en begrepen kan worden.” (bron, hfdst.2)

Het materiële streeft naar het geestelijke en het geestelijke naar het goddelijke

Nergens in zichzelf voelt het een verlangen naar: *”Wat was ik”, maar een vurig verlangen naar: ”Wat word ik.”*

Heeft het enige nut om ‘jan en alleman’ te confronteren met de Jakob-Lorber-Werken (resp. Mayerhofer)? Als wij iemand voor de Heer willen winnen daarover wordt gezegd: *’Je valt toch niet direct met de deur in huis bij iemand? Je keert het oog van de blinde toch niet plotseling naar de genadezon, maar je kijkt of hij een klein straaltje licht kan verdragen en hoe hij die opneemt!’*

Het is niet goed om iemand ineens te overladen met alles en nog wat zegt de Heer: *’Door je voorbarige en wellicht teveel geven heb je misschien een ziel van Mij verwijderd, die Ik langs de weg van gebrek naar Mij toe wilde leiden. Als je met mate had gegeven zou je voor dat moment hebben geholpen en voor de toekomst geen schade hebben gedaan, maar het is gevaarlijk om bijvoorbeeld een arme in één keer van al zijn zorgen af te helpen!’* *’Geef alleen zoveel als jij gezien de omstandigheden goed acht, en laat het andere vervolgens aan Mij over.’*

Is het goed voor een mens zijn hele leven in een klooster te leven? Wat zegt de Heer hierover? *’Wat is het resultaat van een kloosterlijk leven?’*

’Waar werden er meer schanddaden gepleegd ² dan juist binnen die muren die aan Mij gewijd zouden moeten zijn?’ ³ Beoefen de naastenliefde in de geest van je Heiland.

De Heer plaatste met Zijn komst in Palestina (2.000 jaar geleden) de mens weer in zijn geestelijke waardigheid terug. (bron 3^e hfdst)

² Bijvoorbeeld in het Vaticaan

³ Er zijn uiteraard ook uitzonderingen. Denk bijvoorbeeld aan Hildegard van Bingen.

De hele mensheid, goed of slecht, is volgens Lukas 10 in de Bijbel je naaste. Hoewel de Heer ons allen en niemand uitgezonderd lief heeft, hoe komt het dan dat Hij aan vele gebeden helemaal geen gehoor geeft?

‘Toch geef Ik jullie niet alles wat jullie Mij vragen, maar Ik vervul jullie smeekbeden meestal niet – en waarom? Omdat jullie dikwijls iets vragen wat geestelijk gezien schadelijk voor jullie zou zijn; en als Ik jullie smeekbeden zelfs in het geval van ongeluk en droefheid, in leed en strijd niet verhoor, gebeurt dat altijd alleen maar vanuit vaderlijke liefde voor jullie – een liefde, die ter wille van jullie alles heeft geschapen, ter wille van jullie veel verdragen heeft en toch nog steeds ondunk, hoon, en verloochening altijd met liefde vergeldt.’

‘Dit is de liefde waarmee Ik vanuit Mijn wijsheid Mijn werelden regeer!’

Er zijn volgens de Heer ook mensen die verkeerde wereldse opvattingen hebben en geen geloof of religie hebben, die voortijdig en vrijwillig een einde aan hun leven maken. *‘Zulke zielen zullen echter aan gene zijde een langere en moeizame weg naar hun rijping moeten afleggen omdat ze onrijp uit deze wereld zijn weggegaan en ook onrijp een andere zijn binnengegaan. Deze toestand wordt vaak opgeroepen door een verkeerde opvoeding, door het niet geloven in een God of in een voortleven van de ziel, of door geestelijke stoornissen.’* Dat zou dan een gebrek aan geestelijke eigenliefde zijn, dat uiteindelijk tot geestelijke zelfmoord leidt. Want een dier overschrijdt noot de grenzen der zij *een overmatige materiële eigenliefde beschouwt de mens zijn lichamelijk welzijn als het hoogste goed...zulke mensen staan op het laagste geestelijke niveau... en zij willen voor zichzelf alleen maar genot...Een dergelijke eigenliefde sluit iedere naastenliefde geheel uit.’*

Het doel van dit aardse leven is dat de mens dat zelf voor ogen heeft en dat dient hij dan ook te leven met een gulden middenweg. We dienen dus in de eerste plaats onze eigenliefde in orde te brengen en bij iedere handeling onze hogere bestemming in gedachten houden. Eerst dienen wij onze eigen zwakheden leren kennen om vervolgens begrijpend te zijn tegenover anderen. De Heer wil ons graag opvoeden maar niet verwennen.

In hoofdstuk 5 van ‘broederliefde’, ‘naastenliefde’ en ‘mensenliefde’ vinden wij in het boek van Mayerhofer ‘liefde, de grondwet’ belangrijke aanwijzingen over de onderscheidingen tussen deze drie ‘liefdes’: *‘Jullie moeten degene die jullie broer is door lichamelijke verwantschap niet meer*

liefhebben dan je naaste, en jullie moeten de mensen in het algemeen liefhebben als jullie broeders!

'Jullie overstelpen jullie kinderen, broers en zusters en overige verwanten met weldaden en geschenken, terwijl jullie je arme menselijke broeder, die aan jullie deur klopt, met een paar mooie woorden of een paar centen afschepen.'

*'Als jullie bij je handelingen op dankbaarheid rekenen, bij je verwanten over het algemeen **veel minder erkenning voor jullie vriendendiensten zullen krijgen** dan bij geheel vreemde mensen.'*

'Bloedverwantschap draagt natuurlijk een gemakkelijke band tussen zielen in zich, een band die de verschillende nakomelingen van een en hetzelfde gezinshoofd met elkaar verbindt, en in de oudste tijden de innigste, waarachtigste en meest oprechte band was; maar de tijden en de mensen zijn veranderd, en de mensen van nu zijn ver weggeraakt van de oerbron van iedere belangeloze liefde, waarmee nog ten tijde van Adam de leden van een gezin elkaar liefhadden, terwijl het eigendom van de één tegelijkertijd het gemeenschappelijk bezit voor allemaal was.'

'Pas daar boven treedt de mens zijn eigenlijke waardigheid binnen; daar zijn geen onvergeeflijke fouten, daar is alles enkel vergeving, en ook de grootste booswicht treft daar geen toornige, maar een erbarmende blik aan; geen wrekend zwaard, maar de broederlijke hand van iemand die aan hem gelijk is, die hem niet wil laten vallen, maar hem naar zich toe aan zijn hart wil drukken.'

Er bestaat ook vergeven en vergeten. In de hemel bestaat geen kwaad meer dat uitgescheiden moet worden zoals de gal, dat als vreemsoortige element in het lichaam dient om hert voedsel van de slechtere stoffen af te scheiden. In de hoogste hemel zullen de mensen daar 'halfgoden' zijn, kinderen van de Heer, die in een bevoorrechte dienst mogen uitoefenen en dicht bij Hem mogen leven. In Zijn schepping is alles zo geregeld, dat iedere overtreding van de wetten, hetzij morele, hetzij fysieke, vanzelf gecorrigeerd wordt.

Het is volgens de Heer niet zo gemakkelijk om mens te zijn op de manier zoals Hij dat wilde, en het is nog veel moeilijker om Zijn kind te zijn. Er staat in dit vijfde hoofdstuk een opvallende zinnetje. Want als wij als aankomende kind van de Heer tijdens ons leven ernaar handele, wij onze ik **tot een tweede ik hebben gemaakt**.

Twee geboden heeft de Heer ingesteld, de geboden van de liefde als de twee pijlers, waarop Zijn hele schepping rust. Want hoe meer wij Zijn geboden begrijpen, des te meer zal volgens de Heer wijzelf ook liefde aan anderen geven. **'Heb God boven alles lief!'** Dat is het eerste liefdegebod. Wat wil dat zeggen? Dat de mens in alle omstandigheden, waar hij in terecht kan komen, steeds volgens de wil van de Vader wil handelen. Het tweede liefdegebod is: **'Heb je naaste lief als jezelf!'** Als de liefde voor God door daden bewezen wordt en aan der naaste getoetst en bewezen kan worden. Het gezegde: 'Wat jou niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet!' past hier op zijn

plaats. <we dienen ten opzichte van je naaste te handelen onder alle omstandigheden en zodanig, dat de liefde voor God de basis is en de naastenliefde de uitdrukking daarvan is. De Heer zegt hierover: *‘Maak je niet druk om de omstandigheden waarin je moet leven. Die omstandigheden zijn voor een deel Mijn werk; door jouw eigen handelen kun jij er het stempel van goddelijkheid opdrukken. Het is niet de daad zelf die je gemoed adelt en verheft, het is de wil, waarmee je die daad verricht hebt.’*

We dienen de mensen te nemen zoals ze zijn en we kunnen niet verlangen dat ze zijn zoals ze moeten zijn. Wij dienen onder de mensen te leven. *‘Alleen in het verdragen van hun zwakheden groeit jouw geestelijke kracht. **Door je van hen af te zonderen win je niets, want dan gaat je geest niet vooruit!**’ ...*

De Heer maakt ons opmerkzaam dat we niet alles moeten weggeven, opdat we altijd nog middelen overhouden om verder goed te doen. Hij zegt o.a.: *‘Zowel in Mij als ook in Mijn gehele schepping wordt de liefde namelijk door de wijsheid geregeerd en begrensd. Als de liefde op zichzelf zou zijn en zij zou kunnen werken zoals ze wilde, zou er allang geen wereld meer bestaan; dan zou ze vernietigd zijn, en wel uit liefde! Het is de wijsheid die die onbegrensde goddelijke eigenschap regelt...’*

Liefde wil alleen maar geluk en zaligheid verspreiden. Maar God heeft ons zo ontegenzeggelijk lief, dat Hij Zich moet inhouden, anders zouden we niet kunnen leven. Ook de liefde in de mens moet in zekere zin begrensd worden, net als de Heer voor alle schepselen. Wij dienen de Heer echter lief te hebben boven alles en je medemens als jezelf.

De Heer zegt: *‘Zo moeten Mijn kinderen bewijzen dat zij degenen zijn, die Ik heb uitverkoren om Mijn leer niet enkel op papier, maar in hun hart te bewaren en van daaruit de woorden met daden op te sieren.’* We dienen dus nauwkeurig na te gaan of we de school van deemoed al voldoende hebben doorlopen. Ieder mens dient zich sterk te maken – zeg maar te wapenen – voor de strijd, om de wedergeboorte van de geest niet mis te lopen. Laat daarom de Heer niet los, want Hij is het wereldse leed waard, als je dat overkomt. De liefde overwint, ook Jezus zei aan het kruis: *‘Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!’*

De Heer heeft aan de liefde dus wijze grenzen gesteld. De Aarde of de materie, waar ook in het ruime oneindige heelal, is een noodzakelijke vorm, die er tussen is geschoven waarover de Heer zegt: *‘...Zodat die de middelaar en kalmerende kracht zou zijn, die weliswaar beperkingen oplegt aan de aandrang van de liefde, maar haar daardoor in stand houdt en bevordert.’*

Door de materiële grenzen toont de Heer ons een oneindige ladder, waarvan Hij zegt: *‘Langs die ladder kun je weliswaar steeds verder omhoog klimmen en zul je de gelukzaligheid van de liefde steeds meer leren voelen en verdragen, maar het zal nooit tot een algehele verzadiging komen, want dat zou*

je dood en niet je leven betekenen! Heb dus lief, en heb zo intens lief als je kunt! Heb Mij lief, ja, heb Mij lief in je naasten, die je geestelijke broeders en zusters zijn, en heb Mij lief in de natuur...Hoe meer je liefhebt - d.w.z. geestelijk liefhebt - des te mooier zal de wereld voor je worden en des te meer zul je ervaren.'

De eigenlijke weg naar het hart van de Vader is in het beoefenen van de naastenliefde. Hoe meer je anderen helpt, des te meer zul je zelf geholpen worden. Het kan wonderlijk klinken als de Heer zegt, dat Hij ons ooit zal tonen: *'Hoe wijs en verstandig het van Mij is om grenzen te stellen aan de liefde, omdat ze alleen op die manier een verspreider van leven en warmte in plaats van een vernietigende kracht is geworden.'* (einde deel 1 van 2 uit het boek: Liefde, de grondwet van al het leven)

Samenvattend: Het boek benadrukt de diepe geestelijke en goddelijke betekenis van liefde, zoals beschreven in de woorden van de Heer via Jakob Lorber en Mayerhofer.

Kernpunten:

Liefde is de kern van Gods wezen en de grondtoon van de schepping. Het gaat niet om zinnelijke liefde, maar om onbaatzuchtige, universele liefde die gericht is op het welzijn van anderen. Alle wetten in het universum zijn gebaseerd op liefde en zachtmoedigheid. Overgangen in het leven, zoals sterven, verlopen geleidelijk en liefdevol. Liefde toont geduld en begrip, zowel naar mensen als dieren. Liefde verlangt een wederzijdse verbinding, maar nooit uit dwang. Ware liefde is duurzaam en overstijgt tijdelijke materiële beperkingen. Alle mensen, inclusief vijanden, zijn onze naasten en verdienen liefde en hulp. De liefde tot God en de medemens zijn de fundamenten van een deugdzame levenswandel. We dienen mensen te helpen in mate en wijsheid, zonder hen te overladen of afhankelijk te maken. Zielen worden geleid in hun groei, waarbij zachte begeleiding belangrijk is. Om kind van God te worden, is een proces van opoffering, zelfreflectie en streven naar geestelijke zuiverheid nodig. Het leven op aarde is een leerschool waarin beproevingen bijdragen aan de ontwikkeling van de ziel. Materiële zaken moeten het geestelijke dienen; alleen door een gulden middenweg te bewandelen, kunnen we groeien. Gods wijsheid stelt grenzen aan liefde, zodat ze niet vernietigend maar juist opbouwend werkt. Liefde vraagt om daden, zoals vergeving, verdraagzaamheid en hulpvaardigheid. Door anderen lief te hebben en te helpen, groeien we zelf geestelijk en ervaren we Gods aanwezigheid in ons leven.

Het boek sluit af met de boodschap dat liefde een voortdurende reis is op de "oneindige ladder" naar eenheid met God. Liefde in actie is de sleutel tot geestelijke vervulling en het echte leven.

Wat zegt ook Swedenborg over de liefde?

Emanuel Swedenborg (1688–1772) en Jakob Lorber (1800–1864) vertegenwoordigen allebei een vorm van nieuwere openbaring, hoewel ze verschillen in hun theologie. Naast de grote nadruk op de Goddelijke Liefde als de essentie van God, heeft Swedenborg een diepgaande leer over liefde ontwikkeld, vaak in combinatie met wijsheid. De essentie van God(de Heer) is puur Goddelijk liefde en wijsheid.

De Goddelijke liefde is het *Wezen* (Zijn Wil)

De Goddelijke wijsheid is Zijn *Vorm* (het Verstand) waardoor deze liefde werkt en schept.

Het universum, zowel geestelijk als fysiek, is geschapen vanuit deze Goddelijke Liefde door middel van Goddelijke Wijsheid. Liefde is het leven zelf van de mens.

Het wezen van de Goddelijke Liefde is anderen liefhebben en met hen verbonden worden. Het is het verlangen om het eigene te geven aan anderen en hun vreugde te ervaren als de eigen vreugde.

Naasteliefde (liefde voor de naaste) is het innerlijke van de Kerk en is onlosmakelijk verbonden met Geloof. Geloof zonder Naasteliefde is geen echt geloof. Naasteliefde wordt in de praktijk gebracht door een nuttig leven te leiden, plichten te vervullen, en "goede daden" te verrichten (niet voor eigen lof, maar om het goede te doen).

Wijsheid en Liefde: Liefde moet altijd samengaan met Wijsheid. De daad van liefde moet gericht zijn op wat werkelijk goed en nuttig is voor de ander.

Voor Swedenborg is liefde niet zomaar een emotie, maar de essentie van het bestaan en de drijvende kracht van God. De mens moet door middel van keuzes in het dagelijks leven de lagere, zelfzuchtige liefdes (Liefde van Zelf) opzij zetten om de hogere, onbaatzuchtige liefdes (Liefde voor de Heer en Naasteliefde) toe te laten, wat leidt tot regeneratie en eeuwig geluk.

De vergelijking tussen de geestelijke leringen van ****Emanuel Swedenborg**** en ****Jakob Lorber**** over liefde is zeer verhelderend, omdat ze beide over een "nieuwe openbaring" spreken, maar vanuit een iets ander perspectief. Beide zien ****Liefde**** als het ****Wezen**** (de essentie) van God.

Voor Lorber is God **'de Liefde Zelf'** die zich openbaart als Wijsheid (bij Lorber vaak 'Orde' of 'Licht' genoemd).

Swedenborg spreekt van **Goddelijke Liefde** en **Goddelijke Wijsheid** als het twee-eenheid waaruit alles voortkomt.

Liefde is in beide leringen niet passief, maar **actief en scheppend**. Het doel van de menselijke liefde moet **nut** (dienstbaarheid, **werken**) voor de naaste zijn, en niet gericht zijn op eigenbelang. Beide onderscheiden fundamenteel tussen **hemelse/onbaatzuchtige liefde** (gericht op God en de naaste) en **aardse/zelfzuchtige liefde** (gericht op het Zelf en de wereld), waarbij de laatste de bron is van alle kwaad.

De **geestelijke groei** van de mens (regeneratie of wedergeboorte) wordt in beide systemen bereikt door het **doen van het goede** uit liefde voor God en de naaste, en het tegengaan van de zelfzuchtige neigingen (het 'eigenliefde').

* **Swedenborg:** Liefde en Wijsheid zijn als **hart en longen** in de Geest. Ze moeten **tegelijkertijd** groeien en in perfect evenwicht zijn in het proces van regeneratie.

* **Lorber:** Liefde is het **doel** en Wijsheid (Kennis) is het **middel**. Lorber benadrukt vaak dat een klein beetje warme Liefde meer waard is dan een grote hoeveelheid koude Kennis/Wijsheid. De nadruk ligt **eerst op het hart** (Liefde) en dan pas op het verstand (Kennis).

Terwijl Swedenborg een **systematisch** en filosofisch diepgaand kader biedt, waarin Liefde en Wijsheid in perfecte balans staan als de wetten van de spirituele wereld, biedt Lorber een **directere** en **warmer** perspectief, waarin de Liefde van God de Vader centraal staat als een **hartstochtelijk verlangen** naar de mens, en Jezus de persoonlijke Leraar is die ons de weg van de Liefde wijst.

Beide zien Liefde als de enige poort tot de hemel, maar Swedenborg benadrukt de **structuur** van die poort, terwijl Lorber de **warmte** van de Liefde benadrukt die nodig is om erdoorheen te gaan.

Het volgende citaat komt uit zijn werk *Hemel en Hel*, waarin hij de aard van de Goddelijke Liefde uitlegt als de bron van alle leven en het wezen van God Zelf:

"De Heer, Omdat Hij Zelf Liefde is, wordt door de engelen in de hemel en door de mensen op aarde niet in enige andere vorm ontvangen dan door liefde. De Liefde is de ontvangende vorm van het leven, en de Wil van de mens is de zetel van de liefde. Het Wezen van de Goddelijke Liefde is: anderen liefhebben buiten Zichzelf, de vreugde van anderen ervaren als zijn eigen vreugde, en verbonden willen zijn met hen. Want de Heer wil dat allen met Hem verbonden zijn en dat Zijn vreugde hunne is. Dit is het wezen van de Liefde Zelf, waardoor God de hemel en het menselijk ras in stand houdt."

— *Emanuel Swedenborg, Hemel en Hel (De Caelo et Inferno, HH 17)*

Liefde is de ontvangende vorm: De mens kan het Goddelijke (Leven) alleen ontvangen door de weg van Liefde. **De wil** is de zetel: De Liefde zetelt in de Wil van de mens. Dit betekent dat ware liefde niet alleen een gevoel is, maar een beslissing en een actieve daad van de wil. Anderen liefhebben buiten zichzelf: Dit is het cruciale punt van onbaatzuchtigheid. De Goddelijke Liefde is in wezen het verlangen om te geven en te communiceren zonder iets terug te verwachten. Het summum van de Goddelijke Liefde is de vreugde van anderen ervaren alsof het de eigen vreugde is. Dit is de basis voor ware Naastenliefde (Caritas). Liefde is de kracht die verbindt. God wil verbonden zijn met de mens en wil dat mensen onderling verbonden zijn (de 'Communie' of de 'Hemel').

In Swedenborgs optiek is de Liefde van de Heer dus een dynamische, gevende en verbindende kracht die het hele universum doordringt.

Bijbelteksten:

Dat is een mooie verdiepingsslag. De leringen van Swedenborg en Lorber over liefde – dat God Liefde is, dat het gaat om Naastenliefde, en dat dit zich uitdrukt in het doen van het Goede (Nut) – zijn diep geworteld in de Bijbelse grondtekst. Hier zijn de belangrijkste Bijbelcitaten die de thema's die we bespraken over liefde, wijsheid en nut direct ondersteunen: Het idee dat God in Zijn essentie Liefde is (Swedenborg's Goddelijke Liefde) wordt het meest expliciet en krachtig verwoord in de brieven van Johannes:

1 Johannes 4:8: "Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde." 1

Johannes 4:16: "Wij hebben de liefde die God ons betoont, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem." Johannes 3:16 (Liefde toont zich in geven):

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft..."

De tweedeling in de liefde (Liefde tot de Heer en Liefde tot de Naaste) als de twee pijlers van de wet (Swedenborg's focus op twee-eenheid) wordt door Jezus Zelf benadrukt:

Mattheüs 22:37-39: "Jezus antwoordde: 'U zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand.' Dit is het eerste en het grootste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: 'U zult uw naaste liefhebben als uzelf.'"

Romeinen 13:8,10: "Wees elkaar niets schuldig, behalve liefde, want wie de ander liefheeft, heeft de gehele wet vervuld." (...) "Liefde berokkent de naaste geen kwaad, dus de wet vindt zijn vervulling in de liefde."

Liefde **beperkt** zich niet tot woorden, maar tot daden van nut **en dit** komt overal in het Nieuwe Testament voor: 1 Johannes 3:18: "Laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid." 1 Korinthiërs 16:14: "Laat al uw dingen in liefde geschieden." (Dit gaat over praktische zaken en werken). Galaten 6:10: "Laten we dus, in de tijd die ons nog rest, voor iedereen het goede doen..." Jakobus 1:27: "De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld." (Nadruk op het praktische dienen van de meest behoeftigen).

Swedenborg's en **Lorber's idee dat Liefde (het willen)** belangrijker is dan **geloof/kennis (het weten)**, en het het geloof tot iets maakt, is het beroemdst in de brief van Paulus: 1 Korinthiërs 13:1-3: "Al sprak ik de talen van mensen en engelen, maar had ik de liefde niet, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn. En al had ik de gave van de profetie en kende ik alle geheimen en alle kennis, en al had ik al het geloof, zodat ik bergen zou verzetten, maar ik had de liefde niet, dan was ik niets."

1 Korinthiërs 13:13 "En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde."

Deze Bijbelcitaten vormen de basis voor de theologische uitwerkingen van zowel Swedenborg als Lorber: Liefde is God, het is de hoogste plicht, en het moet zich uiten in daadwerkelijke, nuttige dienstbaarheid aan de naaste.

Tenslotte nog iets over liefde in de hemelse taal: **אַהֲבָה** (Ahavah) =

1-5-2-5 is 13. Getal 13 betekent naast liefde ook eenheid (13.00 uur = 01.00 uur) en er zijn 13 kenmerken naar de barmhartigheid. Valt je 1 Korinthe 13:13 en 1 Kor.13:1-3 niet op? G.

Op 15 maart 2026 vervolgen wij ons driedelige thema '**Wat is liefde?**' (Deel 2)

You can deposit your appreciated contribution to the account number below:

JLBI Gerard Nordhorn
People's Bank BLZ 280 699 56
Bank number 101 840 2300
IBAN DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC GENODEF1NEV

Banksaldo op 31 december 2025	+ 143,60	€
Internationale vertalingskosten: op 15 januari 2026	- 100,00	€
Bankkosten: op 31 december 2025	- 4,95	€
Donatie van C. Verh. uit Nederland: december 2025 (hartelijk dank)	+ 50,00	€
Banksaldo: op 15 januari 2026	+ 88,65	€